



BOG

EN REJSE TIL MØRKETS BEGYNDELSE (/BOEGER/EN-REJSE-TIL- MØRKETS- BEGYNDELSE)

Af Søren R. Fauth (/forfattere/soren-r-fauth) (2022)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/en-rejse-til-moerkets-begyndelse) for at anmelde

Fauth fortsætter frygtløst. Raseriet er løjet af, men teksten har ikke tabt tænderne på de brændende linjer.

TAGS:

SKILSMISSE (/TAXONOMY/TERM/13956)

SKILSMISSEBØRN (/TAXONOMY/TERM/9557)

CYKLING (/TAXONOMY/TERM/1907)

ANGST (/TAXONOMY/TERM/446)

LÆNGSEL (/TAXONOMY/TERM/6670)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

ANMELDELSE



03 jun.22



(/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)

Af Øjvind Fritjof Arnfred (/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)

Skribent

Fauth fortsætter frygtløst. Raseriet er løjet af, men teksten har ikke tabt tænderne på de brændende linjer.

Historien fra Søren R. Fauths forrige langdigt Moloch, en fortælling om mit raseri (<https://litteratursiden.dk/index.php/boeger/moloch-en-fortaelling-om-mit-raseri-digt>) fortsætter i 'En rejse til mørkets begyndelse'. Raseriet fra forgængeren er løjet af, men det indre kaos består, mens fortsættelsen sliber nye nuancer frem af virkelighedens grå krystaller. Her er ovenikøbet plads til et par forsigtige træk på smilebåndet.

Langdigtet tager fat kort tid efter, forgængeren slutter midt i fortælleren Søren's livskrise, som er udløst af hustruens utroskab og den efterfølgende skilsmisse. Nu er det et nyt liv med ny kæreste og frustrerede deltidsbørn, der fylder. Det er genopbygningen, det gælder, men hvordan genopbygger man noget på et smuldret fundament?

Ud over besværet med at håndtere sine børns berettigede fortvivlelse, er der også forholdet til kæresten Mette, der knager i hængslerne og af og til smækker med døren. Efterhånden som digtet skrider frem, kommer man i tvivl om, hvorvidt forholdet er et mål i sig selv, eller om

det snarere er et middel til at skåne børnene for mere opbrud ved at få mulighed for at bevare deres barndomshjem. Endnu engang er det selvudleverende ikke bebyrdet med et skjult ønske om at smykke den selvudleverede.

Søren ser stadig med et dragende og velskrevet sortsyn på sig selv og den verden, han færdes i, men i modsætning til i 'Moloch', er der et par enkelte lysninger at spore imellem de brændende linjer. Særligt i de mere prosalignende stykker af teksten, hvor Søren vender jorden i sin barndomstid og slægtshistorie for at finde kilden til sit sind. Her kommer vi blandt andet forbi den forrygende oldemor Ingeborg, der brugte datidens Tinder (avisen), tog høj hat på og kørte en endnu højere Ford. Søren's relationer træder desuden frem som mere end en kilde til smerte. Der er også plads til lindring i mødet med de andre, selv om de fleste personer kaster lange skygger for Søren's blik.

Hvis man kunne lide 'Moloch, en fortælling om mit raseri', men måske - som jeg selv - også næsten blev slået helt ud af dens fortvivlelse og inderlighed, så er det anbefalelsesværdigt at tage fortsættelsen med, for lige som Søren fumler sig videre ad livets grusvej, så får man på en måde håbet igen som læser. Det er dog lige rigeligt at påstå, at der er lys for enden af tunnellen i 'En rejse til mørkets begyndelse'-titlen antyder nærmest det modsatte - men det er som om tunnellen er blevet bredere, så det er muligt at vandre nogenlunde oprejst i den, og af og til er der nogen at dele turen med.

'En rejse til mørkets begyndelse' er en tur, der er værd at tage, men læs forgængereren først.